

Nr 335.

Godkänd av första kammaren den 15 juni 1921.

Godkänd av andra kammaren den 15 juni 1921.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående telefon- och telegramavgifterna för tiden från och med den 1 juli 1921 m. m. jämte i ämnet väckta motioner.

(Statsutskottets utlåtande nr 187.)

Till Konungen.

Uti en till riksdagen avlåten, den 25 februari 1921 dagtecknad proposition (nr 143) har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av det vid propositionen fogade utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för samma dag, begärt riksdagens yttrande i fråga om bestämmande av telefon- och telegramavgifterna för tiden från och med den 1 juli 1921.

I en i anledning av Eders Kungl. Maj:ts förevarande förslag inom riksdagen väckt motion har hemställts, bland annat, att riksdagen ville besluta i skrivelse till Eders Kungl. Maj:t begära borttagandet av den så kallade anläggningsavgiften för abonnenter, som själva få bekosta sin växelstation.

Vidare har i en annan motion hemställts, bland annat, att riksdagen i sitt yttrande i anledning av Eders Kungl. Maj:ts proposition nr 143 måtte uttala sig för, att den så kallade anläggningsavgiften må helt bortfalla.

Beträffande, bland annat, ifrågavarande motioner har riksdagens

vederbörande utskott erhållit från telegrafstyrelsen i vederbörlig ordning införskaftat yttrande, dagtecknat den 20 maj 1921.

icke minst på grund av telefonväsendets stora utbredning inom vårt land måste det framstå såsom ett allmänt önskemål att avgifterna för begagnande av detta kommunikationsmedel hållas så låga som möjligt. Om riksdagen det oaktat icke ansett sig kunna uttala sig för, att några sänkningar för närvarande företagas i de förhöjda telefon-taxor, som gälla från och med den 1 oktober 1920, beror detta därpå, att riksdagen funnit de skäl, som häremot från de ansvariga myndigheternas sida anförts, så övertygande, att riksdagen icke ansett en sådan åtgärd redan nu tillräddlig.

Den ledande synpunkten vid uppgörande av det tarifförslag, som legat till grund för de senast företagna höjningarna i telefonavgifterna, var den, att telegrafverket skulle komma att lämna sådan avkastning, att denna efter verkställda avskrivningar utgjorde skälig ränta på det i rörelsen nedlagda kapitalet. En redan nu företagen nedsättning av telegrafverkets taxor skulle emellertid innebära ett äventyrande av möjligheterna att för innevarande år åstadkomma sådana vinstsiffror, att ovannämnda av riksdagen själv så sent som år 1920 och i sammanhang med frågan om en revision av taxorna angivna önskemål kunde förverkligas. Av telegrafstyrelsen har påvisats, att även en obetydlig sänkning av gällande tariffer skulle avsevärt minska telegrafverkets vinst. En allmän återgång till de taxor, som före den 1 oktober voro gällande, beräknas medföra en minskning av årsinkomsten på över 20 miljoner kronor.

Enligt riksdagens mening kan det icke anses lämpligt att på detta sätt förminska inkomsten från telegrafverket och därmed ytterligare öka de svårigheter, som föreligga vid realiserandet av budgeten, i synnerhet som det måste ifrågasättas, huruvida härigenom någon verklig lättnad skulle kunna beredas det svenska näringslivet.

Det har visserligen synts riksdagen uppenbart, att de förändringar med avseende å taxesystemet, som trädde i kraft den 1 oktober 1920, medfört en del lokala missförhållanden, särskilt med avseende å taxerområdesindelningen, vilka framkallat berättigat missnöje inom olika delar av landet. Uppkomsten av dylika missförhållanden lär emellertid icke kunna undvikas vid genomförande av en så genomgripande taxerevision som den nu ifrågavarande, och det torde kunna förväntas, att i den mån dessa ännu kvarstå, de skola under den fortsatta tillämpningen av det nya taxesystemet genom åtgärder från vederbörande myndigheters sida kunna undanröjas.

Riksdagen har alltså ansett sig kunna giva sin anslutning till det förslag med avseende å bestämmandet av telefon- och jämväl telegramavgifterna, som innefattas i förevarande proposition. Enligt riksdagens mening böra således de nuvarande telefon- och telegrafreglementena erhålla fortsatt giltighet tillsvidare även efter den 1 juli 1921, men bör, i enlighet med vad i propositionen förutsatts, frågan om nedsättning av dessa taxor upptagas till prövning så snart ske kan, utan att ett skäligen överskott av telegrafverkets rörelse äventyras. Riksdagen vill i detta sammanhang framhålla, att av telegrafstyrelsen till riksdagens vederbörande utskott avgivna yttrande framgår, att utsikter synas föreligga för att förslag om en dylik sänkning skulle kunna framläggas redan innevarande års höst.

De så kallade anläggningsavgifterna skulle dock redan från och med den 1 juli 1921 nedsättas till hälften av nu utgående belopp. Telegrafstyrelsen har emellertid i sitt nyss nämnda yttrande uttalat, att det syntes styrelsen som om visst fog finnes för att anläggningsavgiften skulle kunna helt borttagas vid sådana mindre stationer, där abonnenterna helt bestrida växlingskostnaden. Särskilt med hänsyn till att härigenom telefonförbindelsernas utsträckande till nya trakter av landet skulle underlättas, synes givetvis intet vara att häremot invända.

Såsom sitt yttrande i ärendet får riksdagen alltså anmäla vad härovan blivit anført.

Stockholm den 15 juni 1921.

Med undersåtlig vördnad.
